

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 53. Respondit ei Iesus. v. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

modo illaquearent Annam: vel serio, ita ut Annas ad se adduci vellat vel tanquam legitimum, male exauthoratum, Pontificem, vel tanquam insidiatorum & machinationis contra Christum socium, quomodo cunque exponam, nihil in ipsa interrogations materia & forma video peccatum & si priorem quidem casum ponamus & causam adducti ad Annam Christi, dico eum valde proficie pro Christo interrogasse de discipulis & doctrina, quia ibi bene subsistebat Christus ut Annas noverat, & sic eos qui Christum adduxerant disponebat ad bonam informationem de Domino percipiendam & mitius tractandum.

Domine Iesu Christe; si iste Annas non fuit ex genere malignantium sed æquus vir, quod suspicor ex eo quod optimo tuo discipulo, fuit notus, tuac certè mirè elucet tua pietas & prudentia disponens omnia, ad homines nutri liberi sui arbitrij conservandos & reducendos in viam regiam nam post omnia priora etiam per Annam isto casu intendisti iuvare captivatores tuos, ut bene informarentur, si non essent domus exasperans, pro hac inexplicabili charitate tua quam indies toto orbe pergis practicata dico te infinitis laudibus esse coendum & nunc te ideo adoro, etiam gratias tibi ego Iesu Christi propter hoc quod à die Baptismi tui usque in diem gloriose mortis nos docuisti, vita & moribus & in tempore congregasti conventum discipulorum & omni numero eorum elegisti tibi duodecim Apostolos ut per eos ut Episcopos subjiceres tibi superba & alterius mundi; & in illis diebus quibus tuæ clementia & misericordia sum expandisti omnibus revertentibus ad te, & remissionem peccatorum & introitum regni cœlorum palam omnibus prædicasti, perambulans civitates & castella, & sepe fatigatus fuisti ex itinere & frigore & à solis ferore: & in his omnibus perpessus es multas persecutions & contumelias à populo quem elegisti in hereditatem tibi. Qui observatores tui facti sunt in factis: insidiantes tibi verbis nequam die ac nocte sicutientes mortem tuam; & resistentes tibi, dehonestantes te verbis & operibus & blasphemantes; cum tu interea sanares eos & benignissime occurres eis, etiam per iplos inimicos parans medicinam eis. Ego hinc admiratione plenus defigor.

§. 53. Respondit ei Iesus. v. 20.

Non arroganter, sed considerate, ab omnibus "advocatis" desertus, hostibus circumvallatus, fretus causæ bonitate. Quia silentio dñi nullatione noluit prodere causam redēptionis nostræ, & quoniam hæc res

F

per-

perrinebat ad honorem Dei, ut eius doctrina cœlestis neutiquam ut falsa & farua dehonoretur; dabat nobis exemplum bonum, ut libere & constanter responderemus, cum Domini honor ex parte ret, sicut ipse, namque in hoc uictis est & ad hoc venit in mundum, ut testimonium prohibet veritatis, ad distinctionem dogmatum, quorunt alia falsa at haec, alia solummodo verisimilia tri Philosophorum placita. Iste enim committaverunt veritatem Dei in mendacium, & hi in cogitationibus suis enuerunt.

Aga ergo auditor Christi, & Christum professi, veraces simus, ut hinc Christi discipulos nos esse quislibet agnoscat, maxime qui Christi personam in suggestu vel altari sustinemus; ne dicatur de nobis quod Olearius Deus conqueritur; non est veritas in terra, maledictum & mendacium uenterunt; & apud Isaiam: Concepimus & locuti sumus de corde verba mendacium, tandem etiam verificetur in nobis, pordes omnes qui loquuntur mendacium.

§. 54. Ego palam locutus sum mundo. v. 20.

Videmus initium respositionis a Christo redditam Annano Pontifici a quo, uideatur est, viro, & informato iam ante per S. Ioannem. Hoc igitur dicit: Non in secreto, quæ spectabant ad salutem credentium, & conversionem animarum, quæque fidei, & morum erant: sed aperte, in templis, in synagogis, in castellis, & villis circumiens, in montibus & vallis mari terraque, millibus & millibus, me audientibus, locutus sum veritatem, ut omnes possent habere scientiam salutis, manifestavi me ipsum esse verum Dei filium, a patre missum, ut omnes qui crederent in me habeant vitam æternam.

Domine video quod bonum signum sit & proba nota rectitudinis, si quis palam & publicè dicat, quod in secreto tractat, quando id ad publicam rem spectat, nam privata quæque evulgare est dementia. Idcirco ego odi & detestor eos, qui apud superiores suos, apud Episcopos, in concilio ecumenico suam doctrinam profiteri & se se distingue non audent, nec ausi fuerunt nisi ingentibus salvi conductis literis, a Regibus & Principibus essent communiti, uti Lutherus, & Calvinus & omnes heresiarchæ cerunt. Non sic Catholicæ, orbem pervadunt sine talibus literis, palam profiterentur & profiteri audent doctrinam Pontificiam, impletur in eis hodie que Isaiæ vaticinium: supra montem excelsum ascendit tu qui euangelizas exalta in fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Hierusalem: non egit frater non egit dissimulatione, non egit fallaciis Christiana sapientia, Quod adi-